

POLECAMY TAKŻE KSIĄŻKI O PUCIU

PUCIO

CZEGO BRAKUJE? INSTRUKCJA

Drodzy Rodzice!

Zapraszam Was i Wasze dzieci do zabawy z Puciem! Każde pudełko to sprzyjające rozwojowi malucha spotkanie z ulubionym bohaterem!

Puzzle dwuelementowe skierowane są do dzieci od 2 lat. Na obrazkach jest Pucio w sytuacjach, w których... czegoś brakuje. Dziecko powinno przyrzeć się obrazkowi głównemu,

zastanowić się, czego brakuje, i dopasować do obrazka drugi element, na którym widnieje właściwy obiekt.

To na pozór proste zadanie wymaga skupienia uwagi na ilustracji, ale przede wszystkim pobudza do myślenia. Mimo niewielkiej liczby elementów puzzle dają okazję do mnóstwa zabaw o różnym stopniu trudności, które należy dostosować do możliwości dziecka:

1. Pokazujemy dziecku element z narysowaną sytuacją. Rozmawiamy o nim („Co robi Pucio?“, „Co ma Pucio?“).

Obok kładziemy element uzupełniający, wspólnie kompletujemy zestaw i komentujemy: „Zobacz, pasuje! Co dostał Pucio?”. Opowiadamy o tym, co przedstawia dodatkowy obrazek, i krótko wyjaśniamy, dlaczego pasuje

do sytuacji. Np.: „Pucio chce grać w piłkę. Czego tu brakuje? Piłki! Ale Pucio już ma piłkę!”.

2. Pokazujemy dziecku element z narysowaną sytuacją. Rozmawiamy o nim („Co robi Pucio?”, „Co ma Pucio?”). Obok kładziemy dwa elementy uzupełniające, z których tylko jeden pasuje do sytuacji. Pytamy: „Czego tu brakuje?”. Dziecko samodzielnie wybiera właściwy obiekt.

3. Pokazujemy dziecku element z narysowaną sytuacją. Rozmawiamy o nim („Co robi Pucio?”, „Co ma Pucio?”). Obok kładziemy kilka elementów uzupełniających, z których tylko jeden pasuje do sytuacji. Pytamy: „Czego tu brakuje?”. Dziecko samodzielnie wybiera właściwy obiekt.

4. Pokazujemy dziecku 2–3 elementy z narysowaną sytuacją. Rozmawiamy o nich („Co robi Pucio?”, „Co ma Pucio?”). Obok kładziemy kilka elementów uzupełniających, z których tylko jeden pasuje do każdej sytuacji. Pytamy: „Czego tu brakuje?” Dziecko samodzielnie wybiera

właściwe objekty. Wspólnie omawiamy efekt końcowy.

5. Układamy przed dzieckiem dwie złączone już pary elementów, ale jedna z nich jest połączona błędnie (rzecz nie pasuje do sytuacji). Pytamy: „Co nie pasuje?”. Dziecko samodzielnie wskazuje błędnie dobrany obiekt i odszukuje właściwy. Aby jeszcze utrudnić zabawę, możemy poprosić o wyjaśnienie, dlaczego dany element nie pasuje do sytuacji.

6. Po samodzielnym ułożeniu przez dziecko wszystkich puzzli prosimy je o wyjaśnienie, dlaczego dane objekty pasują do sytuacji: „Tak, to pasuje. A dlaczego?”.

*Życzę Państwu dobrej zabawy!
Marta Galewska-Kustra
autorka serii książek o Puciu*